

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1584

гр. София, 14.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
закрито заседание на 14.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

като разглежда дело номер **3433** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от АПК, образувано по искане на жалбоподателя от 01.12.2025г. за изменение на решение № 39296/25.11.2025г. по адм.д. № 3433/2025г. на АССГ в частта за разноските.

В молбата се посочва, че делото е без материален интерес, като се позовава на Определение № 5693/09.05.2024 г. по адм. д.№ 4542/2024 г. на ВАС. Посочва се, че в случая предмет на оспорването от жалбоподателя са две подмерки и следователно, с оглед постановеното по делото решение, жалбоподателят има право на 50% от направените от негова страна разноски. В случая от страна на жалбоподателя са направени разноски в размер на 1817, 75 лева, а от страна на ответника са направени разноски в размер на 100 лева и противоречи на принципа на справедливостта разноските да бъдат понесени от страните както са направени.

Препис от молбата е изпратен на ответника по делото, като му е предоставена възможност за отговор в 7-дневен срок. Такъв не е постъпил.

Молбата е допустима съгласно чл. 176а от АПК, а по същество е неоснователна по следните съображения:

С решение № 39296/25.11.2025г. по адм.д. № 3433/2025г. на АССГ:

„ОТМЕНЯ по оспорването по жалба на И. Н. Ч., [ЕГН], от [населено място], чрез адв. М. С., Уведомително писмо с изх. № 01-010-6500/93 от 10.03.2025г. издадено от Директора на областна дирекция на ДФЗ, [населено място], за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Мярка 14 „Хуманно отношение към животните“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020г., В ЧАСТТА МУ, в която е оторизирана субсидия по подмярка 14.2 „Хуманно отношение към животните“ в сектор ДПЖ по дейността 14.2. 2. Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ в размер на 0, 00 лева.

ВРЪЩА преписката на Директора на областна дирекция на ДФЗ, [населено място] за ново разглеждане и произнасяне по Заявление за подпомагане/ Заявление за плащане от 07.05.2020 г. на И. Н. Ч. по мярка 14 „Хуманно отношение към животните“ по Програма за развитие на селските райони 2014-2020 г. по дейността 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на

открито за ДПЖ“, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона в мотивите на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС по реда на АПК, в 14-дневен срок, от съобщението до страните за постановяването му“.

С решението си съдът е отменил по жалбата на И. Ч. УП / ИАА/ в частта с която е отказано подпомагане по дейност 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ“ / оторизирана субсидия - нула лева/ и е отхвърлил жалбата в останалата ѝ част срещу уведомителното писмо в частта му, в която е оторизирана субсидия от 0,00 лева по дейност 14.2.1 „Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане за ДПЖ“.

С решението съдът е разгледал подробно въпроса за разноските:

„Относно претенциите на страните по делото за разноски на първо място следва да се отбележи, че съгласно УП е оторизирана субсидия в размер на 0,00 лева по всяка от цитираните две дейности и няма диспозитив в оспореното писмо, който да касае отказ за плащане на конкретно посочена/определена сума. В случая се касае за административно дело по ЗПЗП без определен материален интерес.

Съгласно Определение № 8834/25.09.2025 г. по адм. дело № 9251/2025 г на ВАС- „...както многократно настоящият съдебен състав е посочвал, делата за оспорване административен акт, издаден по реда на ЗПЗП /какъвто е процесният индивидуален административен акт- УП... не са дела с определен материален интерес...“;

Решение № 8667/ 15.09.2025 г. по адм. д. дело № 5514/2024 г. на ВАС „ ... С измененията на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /обн. ДВ, бр.88/2022г./ за процесуалното представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, конкретно изброени в нормата на чл. 8, ал. 2, сред които и делата по ЗПЗП каквото е настоящото дело, минималният размер на адвокатското възнаграждение е 800 лева. В случая предмет на спора е законосъобразността на оспорвания административен акт, издаден на основание ЗПЗП, поради което материален интерес не е налице..“.

На следващо място, в разпоредбата на чл. 143 от АПК уреждаща отговорността за разноски, законодателят не е предвидил как се разпределят разноските при частично уважаване на жалбата, с оглед на което по силата на препращащата разпоредба на чл. 144 от АПК, за неуредените въпроси са приложими субсидиарно разпоредбите на ГПК. Според чл. 78, ал. 1 от ГПК заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от ответника съразмерно уважената част от иска, а ал. 3 сочи, че „ответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноски съразмерно с отхвърлената част от иска“. В настоящия случай спорът е административноправен, без материален интерес. "Размерът" на уважена част от жалбата, респ. на отхвърлената част е неопределяем и съответно правилото за изчисляване на разноските по компенсация в разглежданата част е неприложимо. Поради частичната основателност на жалбата и претенциите на двете страни за присъждане на направени разноски по производството, същите следва да останат така, както са сторени, поради невъзможността да бъдат разделени.

Съгласно Определение № 4753/ 09.05.2025 г. по адм. дело № 6332/2022 г.- „...Действително обективната отговорност за разноските е в зависимост от крайния изход на съдебния спор, който в конкретния случай не е в полза на нито една от страните... Липсата на измеримо в числови стойности съотношение между отделните части от предмета на делото мотивира настоящият съдебен състав във влязлото в сила съдебно решение да обоснове извод, че страните следва да понесат направените от тях разноски и не дължат разноски в полза на другата страна по спора.

Всяка от тях е защитавала по една основателна и неоснователна позиция спрямо окончателния изход на спора....“

Няма основание за изменение на решение № 39296/25.11.2025г. по адм.д. № 3433/2025г. на АССГ в частта за разноските. Настоящият съдебен състав не намира основание да ревизира сам позицията си, цитирана по-горе, а единствените съображения, релевирани в молбата, кое според виждането на една от страните е справедливо, не променят вече формирания извод на съда. Всички казуси като настоящия се третират по еднакъв начин. След като всяка от страните е защитавала по една основателна и по една неоснователна позиция спрямо окончателния изход на спора, и при липса на измеримо в числови стойности съотношение между отделните части от предмета на делото, то разноските за страните следва да останат за страните така, както са направени, което разрешение на въпроса е законово и справедливо. Поради което искането от жалбоподателя И. Н. Ч., чрез адв.М. С. за изменение на решение № 39296/25.11.2025г. по адм.д. № 3433/2025г. на АССГ в частта за разноските подлежи на отхвърляне като неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.176а, ал.1 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Трето отделение, 81- ви състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането от жалбоподателя И. Н. Ч., чрез адв.М. С. за изменение на решение № 39296/25.11.2025г. по адм.д. № 3433/2025г. на АССГ в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се връчи на страните по реда на чл.138 ал.3, вр. чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: